

Arrest

nr. 337 700 van 15 december 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 15 januari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesemorie.

Gezien het vernietigingsarrest van de Raad van State van 28 april 2025 met nr. 263.113.

Gelet op de beschikking van 6 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2025.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 november 2008, in functie van zijn Roemeense vader, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Op 18 december 2023 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer
Naam: [L.]

Voornaam: [A.C.]

[...]

Nationaliteit: Roemenië

Krachtens artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Uit het administratief dossier blijkt dat uw vader ([L.D.] [...], nationaliteit Roemenië) en uw stiefmoeder ([L.I.] [...], Roemeense nationaliteit) volgens hun verklaringen op 22.04.2008 in België aankwamen. Uw vader diende op 29.05.2008 te Mechelen een "verzoek tot vestiging in België, als zelfstandige" (bijlage 19) in. Uw stiefmoeder diende diezelfde dag een "verzoek tot vestiging in België, als echtgenote" (bijlage 19) in. Beide aanvragen werden goedgekeurd.

Op 19.11.2008 werd voor u en uw broer ([L.D.G.] [...], nationaliteit Roemenië) te Bonheiden een "aanvraag van een verklaring tot inschrijving, in de hoedanigheid van bloedverwant in neerdalende lijn" (bijlage 19) ingediend. Ook deze aanvragen werden goedgekeurd.

Op 10.03.2009 werd u in het bezit gesteld van een E- kaart die nog meermaals verlengd werd.

Op 06.08.2014 werd u door de Jeugdrechtbank van Mechelen een berisping gegeven daar u zich plichtig had gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Op 16.09.2014 werd u aangehouden en op 17.09.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Mechelen uit hoofde van slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, met voorbedachten rade.

Op 17.10.2014 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en kwam u vrij.

De Correctionele Rechtbank van Mechelen veroordeelde u op 09.11.2015 tot een werkstraf van 200 uren (vervangende gevangenisstraf 30 maanden) daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge hebben gehad (1 slachtoffer, feit gepleegd op 14.09.2014).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 25.11.2016 (hoger beroep tegen vonnis van de Politie rechtbank d.d. 12.04.2016) tot een geldboete 40,00 euro (x6 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen gedurende 25 dagen van alle categorieën met examen(s): theoretisch daar u als bestuurder van een voertuig op de openbare weg geen voorrang had verleend aan fietsers op het fietspad daarenboven met de omstandigheid dat u bij het plegen van dit feit minder dan twee jaar houder was van een Rijbewijs B en daar u als bestuurder van een voertuig op de openbare weg gebruik maakte van een draagbare telefoon die u in de hand hield, wanneer uw voertuig niet stil stond of geparkeerd was (feiten gepleegd op 19.04.2015).

Op 18.12.2017 werd u afgevoerd van ambtswege uit de registers. Op 20.02.2018 diende u te Sint-Katelijne-Waver een vraag tot herschrijving in. Op 26.02.2018 diende u opnieuw in het bezit gesteld te worden van een E kaart geldig tot 01.07.2019 en behield u uw inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 26.12.2020 werd u aangehouden en op 27.12.2020 werd u opgesloten in de gevangenis van Mechelen uit hoofde van poging tot moord.

Op 06.09.2021 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en kwam u vrij onder voorwaarden.

De Correctionele Rechtbank van Mechelen veroordeelde u op 13.01.2020 (op verzet 04.11.2019) tot een definitieve gevangenisstraf van 9 maanden met uitstel voor de duur van 3 jaar mits naleving van voorwaarden daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad (1 slachtoffer, feit gepleegd op 16.10.2018),

De Correctionele Rechtbank van Leuven veroordeelde u op 08.01.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 20 maanden met uitstel gedurende een periode van 5 jaar mits naleven van probatievoorwaarden daar u zich schuldig maakte aan een persoon te hebben belaagd, terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, namelijk door het sturen van berichten en het

opduiken aan de woning (2 slachtoffers, feit gepleegd tussen 01.05.2018 en 21.05.2018, meermaals op niet nader te bepalen data, onder meer op 11.05.2018 en laatst op 21.05.2018); aan mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde, een persoon te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, namelijk door telefonisch doodsb bedreigingen te uiten (2 slachtoffers, feit gepleegd op 14.05.2018); aan door gebaren of zinnebeelden te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, namelijk door het aankloppen/aanbellen aan de woning en het afvuren van een alarmpistool vanuit uw wagen voor de woning (2 slachtoffers, feit gepleegd op 14.05.2018), door het tonen van een vuurwapen (2 slachtoffers, feit gepleegd op 14.05.2018), door contact op te nemen via een facebookprofiel met als omslagfoto 2 schoudervuurwapens en als profielfoto een handvuurwapen (2 slachtoffers, feit gepleegd tussen 20.05.2018 en 21.05.2018); aan bij naamloos of ondertekend geschrift, zonder bevel of voorwaarde, te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen waarop een criminele straf gesteld is, namelijk door het sturen van doodsb bedreigingen per sms (2 slachtoffers, feit gepleegd in de periode van 10.05.2018 tot en met 15.05.2018); aan een vrij verkrijgbaar wapen te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen, namelijk een keukenmes met een lemmet van 30 cm in het voertuig waarmee u reed (feit gepleegd op 14.05.2018) en aan een verboden wapen te hebben vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen, vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben, namelijk een alarmpistool (feit gepleegd op 14.05.2018).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 09.02.2023 tot een definitieve gevangenisstraf van 8 jaar daar u zich schuldig maakte aan poging moord zijnde opzettelijk doden met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, gepleegd te hebben op de persoon van [N.S.] (feit gepleegd op 25.12.2020).

Op 17.07.2023 werd u aangehouden en op 20.07.2023 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling door het Hof van Beroep d.d. 09.02.2023.

Op 05.09.2023 werd het uitstel u toegekend bij vonnis van de Correctionele Rechtbank te Mechelen d.d. 13.01.2020 in uitvoer gebracht ten gevolge van de veroordeling d.d. 09.02.2023.

U heeft niet minder dan 5 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen. U werd meermaals veroordeeld voor gewelddadige feiten. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven niet aangegrepen om u te herpakken. U bevindt zich momenteel in de strafcategorie van 7 tot 10 jaar. Uw strafeinde is volgens uw huidige detentiefiche voorzien op 30.07.2031.

U kwam als minderjarige reeds in aanraking met de Jeugdrechtbank. U kreeg op 06.08.2014 een berisping van de Jeugdrechtbank van Mechelen daar u zich plichtig had gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het recht pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregel van de jeugdbescherming heeft echter niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van gewelddadige feiten. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van een zodanige aard dat hieruit alleen al reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

U werd vervolgd voor feiten van opzettelijke slagen of verwondingen, met de omstandigheid dat een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid werd toegebracht. De feiten vonden plaats op 14.09.2014 toen een aanvankelijk onbekende man, zonder T-shirt, in café P. slagen uitdeelde aan één slachtoffer. Hij werd door zijn kompanen tegengehouden en toen ze zagen hoe hard het slachtoffer was toegetakeld zijn ze allen op de vlucht geslagen. Op aanwijzingen van andere stamgasten en de cafébazin werd een voertuig BMW aangetroffen en deze bleek ingeschreven op uw naam. De uitbaatster van het café, verklaarde dat u boos werd omdat zij een bedrag van uw openstaande rekening wou afhouden van de winst die u had gemaakt op de bingoavond. U was agressief en het slachtoffer wou tussenkomen maar kreeg slagen. Dit verhaal werd bevestigd door anderen die ook aanwezig waren in het café. Eén van de getuigen wees u aan tijdens een fotoconfrontatie. Hij verklaarde dat u maar bleef slaan als een gek alsof u het slachtoffer wou doodslaan. Door het slachtoffer werd een medisch attest gevoegd waaruit een blijvende arbeidsongeschiktheid bleek en waarbij geen evolutie diende te worden verwacht. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Mechelen d.d. 09.11.2015 waarin voormeld feit bestraft wordt, blijkt: "De feiten zijn zeer ernstig en getuigen in hoofde van beklagde van een gebrek aan normbesef en een absoluut gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. Dat de feiten door beklagde zouden zijn gepleegd onder invloed van alcohol is geen excuus, het maakt ze daarentegen des te laakbaarder." De rechter oordeelde dat op uw verzoek om een autonome werkstraf op te leggen kon worden ingegaan. U werd veroordeeld tot een werkstraf van 200 uren.

Drie jaar na uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Mechelen d.d. 09. 11.2015 hebt u zich opnieuw schuldig gemaakt aan het opzettelijk toebrengen van slagen waarbij het slachtoffer een werkonbekwaamheid opliep van minder of gelijk aan vier maanden. De feiten vonden plaats op 16.10.2018. Gelet op de politionele vaststellingen, gelet op de verklaringen van het slachtoffer en het medische attest van 16.10.2018 en gelet op de verklaring van de uitbaatster van het café waar de feiten plaatsvonden, achtte de rechtbank de feiten in uw hoofde bewezen. U voerde ter zitting van 09.12.2019 overigens geen betwisting. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Mechelen d.d. 13.01.2020 blijkt: 'De feiten zijn ernstig en getuigen in zijnen hoofde van een gebrek aan normbesef en een absoluut gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen'. Gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten werd u een gevangenisstraf van 9 maanden opgelegd met uitstel. Er werd u op gewezen dat bij een veroordeling naar aanleiding van een nieuw feit in de proeftijd of bij niet naleving van een van de opgelegde voorwaarden, het verleende uitstel herroepen kon worden. Aangezien u op 09.02.2023 opnieuw werd veroordeeld door het Hof van Beroep van Antwerpen werd het u verleende uitstel ten uitvoer gebracht op 05.09.2023.

Op 08.01.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Leuven veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden met uitstel gedurende een periode van vijf jaar mits het naleven van probatievoorwaarden.

Toen de relatie tussen uzelf en [R.C.] eindigde op 30.04.2018 kon u dit niet verkroppen en startte u naar [R.C.] en haar ouders een wraakactie in de vorm van psychische en fysieke geweldplegingen door feiten van belaging, ettelijke bedreigingen en een wapenincident. U schakelde daarvoor ook een kompaan in. Ergere feiten konden voorkomen worden door tussenkomst van de politiediensten die u en uw kompaan konden interceperen. Onder meer op 14.05.2018 en 21.05.2018 verplaatste u zich naar de woning van [O.C.] en [R.C.] Zo deed er zich een schietincident voor waarbij u met een alarmpistool vuurde vanuit uw wagen naar de woning. De buurman werd wakker van luide knallen bij de burens. Er werden ook lege hulzen aangetroffen voor de woonst van de slachtoffers. [O.C.] was getuige van de handelingen met het alarmpistool door u. U bood zich tevens aan bij de woning van [D.B.] en [M.B.] , burens van de slachtoffers, en toonde daar uw alarmpistool. Bij uw interceptie werd een keukenmes met een lemmet van 30 cm aangetroffen in het voertuig waarmee u reed. U hebt op 14.05.2018 telefonische doodsb bedreigingen geuit aan [O.C.] en [R.C.]. U nam ook contact op met de slachtoffers via een facebookprofiel met als omslagfoto 2 schoudervuurwapens en als profielfoto een handvuurwapen en stuurde doodsb bedreigingen per sms bericht. Uw smartphone werd hiervoor geanalyseerd. De berichten, de inhoud van de telefoonoproepen en een foto van het facebookprofiel werden geregistreerd.

De rechtbank oordeelde dat een gedeeltelijke voorwaardelijke bestraffing kon worden opgelegd, en dit gedurende een periode van 5 jaar, waarbij deze voornamelijk tot doel had recidive te vermijden en een gedragsverandering te bekomen in uw levenswijze. U stemde ter zitting in met het naleven van probatievoorwaarden waaronder geen strafbare feiten te plegen en een doorgedreven en intensieve begeleiding voor uw agressie- en alcoholproblematiek te volgen zolang de begeleidende therapeuten dit nodig achtten.

Op 09.02.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar daar u zich schuldig maakte aan moordpoging. [S.A.-S.] was op 21.04.2010 te Mechelen gehuwd met [S.D.] Op 12.06.2015 kregen zij samen een dochter: [S.S.R.]. In maart 2020 kwam een einde aan hun relatie, maar officieel was het koppel nog gehuwd (de echtscheiding zou uiteindelijk pas op 19.05.2021 uitgesproken worden door de rechtbank te Mechelen, overgeschreven in de registers te Mechelen op 28.07.2021). Nadat de relatie verbroken werd, kreeg u een relatie met [S.A.-S.]. [S.] woonde samen met haar vader bij haar paternale grootouders. De contacten tussen uw vriendin en haar ex in verband met hun dochter [S.] verliepen zeer gespannen. Naast het moeizame verloop van de bezoekenregeling van [S.] en de problemen rond de echtscheiding, was er ook het gegeven dat [A.-S.] zwanger was van u, dit was kennelijk een doorn in het oog van de familie van de vader van [S.]. De spanningen tussen u en uw partner enerzijds en de familie van de ex van uw partner liepen dan ook al maanden gestaag maar zeker op. Er waren meermaals aangiften en politionele tussenkomsten.

Uit het gevoerde strafonderzoek bleek dat u zich in de avond van 25.12.2020 samen met [S.A.-S.] en 2 mannen naar de woning van de paternale grootouders van [S.] begaf. De grootvader van [S.] werd vervolgens op brutale en dierste wijze aangevallen door u en de 2 andere mannen. Dat u en die twee andere mannen deelgenomen hebben aan de zware geweldpleging bleek uit uw verklaringen, de verklaringen van het slachtoffer en diens echtgenote, alsook uit de verklaringen van de getuigen. U heeft bij de geweldpleging gebruik gemaakt van een baseballknuppel die u had meegenomen. Gelet op het door u meegenomen en gehanteerde wapen, de plaats waar de meest ernstige letsels werden toegebracht (hoofd), de dierstheid van de aanval door u (volgens getuige [N.] maakte het slachtoffer geen enkele kans om zich te verdedigen) en de kracht waarmee u kennelijk de knuppel hanteerde (nu dit een schedelfractuur tot gevolg had), waarbij potentieel dodelijke letsels werden veroorzaakt. werd de intentie tot doden vastgesteld. Dat u een knuppel met u meenam, toonde de voorbedachtheid aan. De rechter achtte uw bewering, namelijk dat u de knuppel

meenam om u te verdedigen en dat u naar daar was gegaan om te praten, ongeloofwaardig. Uit de resultaten van het strafonderzoek bleek immers dat u, eens binnen in de woning van het slachtoffer, onmiddellijk overging tot de aanval.

Het slachtoffer was bij aankomst van de politie nog bij bewustzijn, maar was hevig bebloed en had een grote hoofdwonde. Hij werd naar het Sint-Maartenziekenhuis overgebracht. Omdat hij in levensgevaar verkeerde, werd hij overgebracht naar het Universitair Ziekenhuis te Antwerpen. Uit het verslag van de gerechtsdeskundige professor dr. [J.] van 28.12.2020 bleek dat het slachtoffer volgende verwondingen opliep: linkszijdige schedelfractuur met begeleidende epidurale subarachnoidale intraparenchymateuze hersenbloeding, aangezichtsfractuur type Le Fort II, fractuur van de rechterulna (voorarm). De toestand van het slachtoffer werd op 26.12.2020 omschreven als ernstig, potentieel levensbedreigend.

U erkende dat u met een baseball bat had geslagen, maar betwiste dat u op het hoofd had geslagen. U zou enkel geslagen hebben op het boven en onderbeen. Dit stemde niet overeen met de aard en de plaats van de letsels die het slachtoffer opliep, er werden immers geen letsels aan de benen vastgesteld maar wel op het hoofd en aan de bovenarm (om zijn hoofd te beschermen tegen de slagen). Gelet op de aard en de zware ernst van de letsels op het hoofd konden deze letsels enkel veroorzaakt zijn door met een hard voorwerp te hebben geslagen. Uit de verklaringen van een getuige (buurtbewoner) bleek overigens dat u de stok met beide handen vasthield en op het slachtoffer aan het kloppen was. Hieruit leidde het Hof af dat u niet alleen meer dan twee slagen met de baseball bat had genomen maar ook met volle kracht had geslagen door de stok met beide handen vast te nemen. Dat het slachtoffer uiteindelijk de aanval overleefde, deed geen afbreuk aan de intentie tot doden. Ook het feit dat u met voorbedachten rade handelde werd bewezen verklaard. Uit het verloop van de feiten, uit de modus operandi, uit de resultaten van het vooronderzoek kon immers met zekerheid worden afgeleid dat u op een voorafgaandelijk overwogen en geplande wijze tot het besluit was gekomen om het misdrijf te plegen.

De feiten zijn zeer ernstig en getuigen in uw hoofde van een absoluut gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van het slachtoffer dat bij de feiten zeer ernstige, levensbedreigende letsels opliep. Hij werd het slachtoffer van blind geweld en hij werd voor dood achtergelaten.

Een mensenleven heeft voor u blijkbaar slechts een geringe waarde. Uw handelingen kunnen op geen enkele wijze getolereerd worden. Gedrag zoals u heeft laten zien, brengt gevoelens van onrust en onveiligheid teweeg. Niet alleen bij het slachtoffer maar ook bij de getuigen en in de samenleving in het algemeen. Het is buitengewoon zorgwekkend dat u denkt conflicten op zo'n manier te kunnen oplossen. U gaf door uw handelen blijk van elk normbesef te zijn ontbloot, eveneens getuigt uw handelen van een grote gewetenloosheid. De omstandigheden, de aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit en een totaal gebrek aan respect voor het leven en fysieke integriteit van het slachtoffer.

Het gegeven dat u zich in het kader van probatievoorwaarden hebt laten begeleiden voor uw alcohol en agressieproblematiek wil niet zeggen dat vaststaat dat u zich niet meer zal bezondigen aan het plegen van nieuwe strafbare feiten eens u niet meer begeleid wordt. U bent ondanks eerdere veroordelingen, al hervallen in het plegen van gewelddadige feiten. Het risico dat het opnieuw gebeurt kan niet genegeerd worden. Gelet op het herhaaldelijk en gewelddadig karakter van de gepleegde feiten, uw alcohol- en agressieproblematiek die er mee aan de grondslag van liggen, concluderen we dat u een werkelijk, actueel en ernstig gevaar vormt voor de samenleving

Het gegeven dat uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 09.02.2023 blijkt dat u op regelmatige basis betalingen tot vergoedingen van de schade hebt verricht aan de slachtoffers en dit vanaf maart 2022, doet niets af aan de ernst van de feiten. Uit het aflossen van burgerlijke partijen blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u geen enkel document binnenbracht waaruit blijkt dat u heden nog steeds penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen afbetaalt.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 8 veroordelingen door de politierechtbank opgelopen hebt, voornamelijk wegens rijden onder invloed van alcohol. Hoewel deze veroordelingen geen correctionele veroordelingen zijn, gaat het toch om ernstige overtredingen omdat zij de veiligheid van andere weggebruikers ernstig in gevaar kunnen brengen, hetgeen uit uw globaal handelen de minste van uw zorgen blijkt. Ze tonen ook uw gebrek aan respect voor de minimale regels van de maatschappij waarin u leeft.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en u hebt een onbetrouwbaar karakter.

Uit alle door u gepleegde feiten blijkt overduidelijk dat u een gevaarlijk individu bent dat een enorme drang naar geweld heeft. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. Het gegeven dat u reeds 5 maal veroordeeld bent voor ernstige gewelddelicten oplopend in ernst, toont dat u geen lessen trekt uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Bijzonder verontrustend is het feit dat u uw laatste slachtoffer voor dood achterliet. U staat duidelijk niet in het minst stil bij de traumatische gevolgen die dergelijke gewelddadige daden veroorzaken bij de slachtoffers. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 26.10.2023 werd u in de gevangenis van Beveren tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

U verklaarde mondeling aan de terugkeerbegeleider dat u alle documenten samen met het hoorrecht zo snel mogelijk zou opsturen. U stelde nog altijd samen te wonen met uw vrouw [S.S.] en uw kinderen [L.E.] (2 jaar), [L.M.] en [L.Ma.] (1 jaar) op het adres [...]. U verklaarde dat uw hele familie in België woont, namelijk uw vader [L.D.] (52 jaar), uw moeder [B.C.] (48 jaar), uw stiefmoeder [M.L.I.] (48 jaar) uw broers [L.A.] (14 jaar) en [L.D.] (16 jaar). U gaf tevens aan in goede gezondheid te verkeren en enkel in België in de gevangenis beland te zijn. U verklaarde dat u geen intentie heeft om definitief naar Roemenië terug te keren omdat u daar op niemand kan terugvallen, omdat uw kinderen in België geboren zijn en omdat u hier samen met uw gezin een toekomst wenst uit te bouwen.

Op 10.11.2023 maakte uw raadsheer volgende documenten over: ingevulde vragenlijst hoorrecht; Attest van gezinssamenstelling d.d. 31.10.2023; attest sociaal verzekeringsfonds ZENITO d.d. 04.02.2015.

In de vragenlijst hoorrecht verklaarde u dat u Roemeens, Nederlands, Frans en Engels kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u in België bent sinds 2008; dat u in het bezit bent van uw E-kaart; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op het adres [...]; dat u een duurzame relatie hebt met [S.S.] ([...]) en dat u drie kinderen hebt met de Belgische nationaliteit; dat uw vader en stiefmoeder te [...] verblijven en dat uw moeder ([B.C.]) te [...] verblijft; dat u 3 Belgische kinderen hebt; dat u niet getrouwd bent of geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u een getuigschrift hebt als metser; dat u sinds 2015 zelfstandig aannemer bent in de bouw; dat u niet gewerkt hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet veroordeeld of opgesloten bent in een ander land dan België; dat u redenen hebt om niet terug te keren naar uw land van herkomst, namelijk dat u er geen familie, geen eigendom, niets hebt.

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met mevrouw [S.A.-S.] ([...], Roemeense nationaliteit, E kaart geldig tot 19.03.2024) en legde een attest van gezinssamenstelling voor. Uit het administratief dossier blijkt dat u sinds 06.08.2020 officieel op eenzelfde adres als mevrouw ingeschreven staat. Uit het rijksregister blijkt niet dat jullie een wettelijke samenwoning of huwelijk hebben afgesloten.

Mevrouw [S.A.-S.] was van 21.04.2010 tot 19.05.2021 gehuwd met [S.D.] ([...], Belgische nationaliteit). Mevrouw diende op 28.04.2010 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als echtgenote van [S.D.] in en verkreeg op die manier recht op verblijf in België. In 2015 verhuisde ze met haar toenmalige echtgenoot naar Oostenrijk en op 05.03.2015 werd zij uit de registers uitgeschreven. Enkele jaren later kwam het koppel terug naar België en op 28.01.2019 werd mevrouw opnieuw in het Belgische vreemdelingenregister ingeschreven. Uit haar relatie met [S.D.] is één dochter geboren ([S.S.R.], [...], Belgische nationaliteit). Volgens het strafdossier is [S.D.] inmiddels met [S.] naar Zwitserland verhuisd. Uit het administratief dossier blijkt dat [S.] op 15.09.2021 uit de registers afgeschreven werd naar het buitenland.

Zoals reeds vermeld, blijkt uit het strafdossier dat de contacten tussen uw partner en haar ex in verband met hun dochter [S.] zeer gespannen verliepen. Er waren meermaals aangiftes en politionele tussenkomsten. Op 25.12.2020 hebben u en uw kompanen gepoogd de paternale gootvader van [S.] te doden. U werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 8 jaar voor poging moord. Uw partner [S.A.-S.] werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar wegens schuldig verzuim. Zij bleek niet actief deelgenomen te hebben aan de aanval en uit het strafdossier bleek ook niet dat zij u en de andere schuldigen had aangezet tot de aanval. Wel was zij buiten aan het huis van het slachtoffer aanwezig toen deze geslagen de terechtzittingen vermeldde de raadsman van [S.A.-S.] dat een terugkeerprocedure opgestart werd via de Centrale Autoriteit. U verstreekte geen informatie met betrekking tot [S.S.] en de stand van zaken van die procedure.

Uit uw relatie met mevrouw [S.A.-S.] zijn drie kinderen geboren: [L.E.] ([...]), [L.M.] ([...]) en [L.Ma.] ([...]). In tegenstelling tot wat u verklaarde in uw hoorrecht, namelijk dat u drie Belgische kinderen heeft, bezitten uw kinderen allen de Roemeense nationaliteit. Zij komen u bezoeken in de gevangenis.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en familieleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen deze inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Er kan opgemerkt worden dat uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Het feit dat uw partner en kinderen niet gedwongen worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zouden kunnen vergezellen naar Roemenië. Daar [S.] - voor zover de Administratie bekend - niet langer in België woont, maakt het wat betreft de relatie van uw partner met haar oudste dochter geen verschil of uw partner in België zou blijven dan wel naar Roemenië zou gaan met u. Uw partner en kinderen hebben net als u de Roemeense nationaliteit. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij vertrouwd zijn met de Roemeense cultuur en gebruiken. Dat mevrouw Roemenië al meerdere jaren geleden verlaten heeft, verandert niks aan voorgaande. Uit Dolsis blijkt dat zij na haar terugkomst in België enkel tussen 09.10.2018 en 11.08.2021 officieel tewerkgesteld was. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij in Roemenië geen werk zou kunnen vinden. Dat uw kinderen in België geboren werden, betekent evenmin dat zij elders niet zouden kunnen aarden, noch betekent dit dat zij totaal geen kennis van de Roemeense cultuur en gebruiken zouden hebben: ze groeien immers op in een gezin met Roemeense roots. Uw kinderen zijn nog vrij jong waardoor verondersteld kan worden dat zij zich makkelijk zouden kunnen aanpassen aan een nieuwe situatie en ook makkelijk een nieuwe taal zouden kunnen aanleren, voor zover ze nog geen Roemeens zouden spreken/begrijpen. Uw kinderen zijn nog niet schoolplichtig. Mocht uw partner beslissen om u te vergezellen naar Roemenië dan liggen er geen concrete elementen voor die erop wijzen dat ze hun scholing niet in Roemenië zouden kunnen starten of verderzetten. Uit niks blijkt dat de scholing van jullie kinderen een gespecialiseerd onderwijs zou vereisen, noch een gespecialiseerde infrastructuur die enkel in België beschikbaar zou zijn. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat niettegenstaande de praktische moeilijkheden die kunnen bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven buiten België verder te zetten nadat u aan justitie voldaan hebt. Bovendien zouden uw partner en jullie kinderen tijd hebben om zich voor te bereiden om u te vergezellen naar Roemenië aangezien u nog enige tijd in detentie zal verblijven.

Indien uw partner ervoor zou kiezen om met jullie kinderen in België te blijven, kan contact onderhouden worden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook door periodieke reizen naar het land waar u zou verblijven. U zit sinds 20.07.2023 in detentie en bereikt pas strafeinde op 30.07.2031. Onderhavige beslissing houdt enkel en alleen een beëindiging van uw verblijf in; het zal nog meerdere jaren duren alvorens u aan justitie voldaan heeft en het Belgische grondgebied effectief zal moeten verlaten. Uw kinderen zullen inmiddels gewend zijn aan het ontbreken van een normaal gezinsleven met u, uw afwezigheid thuis en de bezoeken in een gecontroleerde setting. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van de kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat dit onmogelijk zou worden. Dat het contact met uw partner en kinderen in dat geval moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw crimineel gedrag. Uw partner was reeds vijf maanden zwanger

toen u gepoogd hebt [S.N.] te doden. Dit getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin als partner en als (toekomstige)vader.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, §40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

U stelde in uw hoorrecht nog familie in België te hebben namelijk uw moeder ([B.C.I.][...], Belgische nationaliteit sinds 18.09.2012), uw vader ([L.D.], [...], Roemeense nationaliteit, E+-kaart geldig tot 02.09.2024), uw stiefmoeder ([L.I.], [...], Roemeense nationaliteit, E+-kaart geldig tot 02.09.2024) en uw (half)broers ([L.D.G.], [...], Roemeense nationaliteit, E-kaart geldig tot 09.11.2023 en [L.A.] [...], Roemeense nationaliteit, EU-kaart geldig tot 24.05.2027). Sinds u op 17.07.2023 opnieuw in de gevangenis zit kreeg u o.a. eenmalig bezoek van uw moeder.

De relatie tussen (stief)ouders en meerderjarige kinderen en tussen (half) broers, valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33, eveneens: EHRM 2 juni 2015, K-M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw vader of tussen u en uw broers. U heeft inmiddels een eigen gezin gesticht. Het gegeven dat uw moeder u bezoekt in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uw leeftijd (28 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw recht op verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermeide legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U kwam samen met uw vader, stiefmoeder en broer in België aan in 2008. U kreeg verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw vader en was toen 13 jaar. Inmiddels bent u 28 jaar.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige

verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten. U heeft verschillende zware gewelddadige feiten gepleegd waaronder poging tot moord

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. U hebt geen enkel respect voor de psychische en psychische integriteit van een ander. De werkervaring die u in België hebt opgedaan kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Roemenië of elders. Er liggen geen stukken voor dat u in Roemenië of elders geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Bij strafeinde zal u bijna 36 jaar oud zijn. Uw leeftijd laat toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Roemenië of elders opnieuw op te bouwen, uw banden met Roemenië terug aan te sterken en in uw levensonderhoud te voorzien.

U verklaarde in uw hoorrecht d.d. 10.11.2023 niet te willen terugkeren naar Roemenië omdat u er geen familie, geen eigendom, niets meer zou hebben. Uw partner heeft ook de Roemeense nationaliteit. Zij kan ervoor kiezen om (samen met uw minderjarige kinderen) u al dan niet (tijdelijk) te vergezellen naar uw land van herkomst of een ander derde land. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Roemenië aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie door het verblijf in België in Roemenië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM. Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U kan in alle redelijkheid worden geacht minstens nog sociale en culturele met dit land te hebben. U heeft er tot uw 13 jaar gewoond. Dat u er geen familie of vrienden meer heeft zoals u beweert, kan niet zonder meer aangenomen worden. Mogelijks heeft uw partner of uw ouders er nog familie en/of vrienden waarmee ze u in contact kunnen brengen. Bovendien kan uw familie in België u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Roemeense samenleving, eventueel door financiële steunen of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van uw gezinsleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 44bis, §§ 2 en 3, 1°; 45 en 62, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de artikelen 27, tweede lid en 28, derde lid, a) van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Hij stelt het volgende in zijn synthesesamenvatting aangaande het eerste onderdeel van zijn middel:

"Eerste onderdeel: schending van artikel 44bis, §3, 1° van de Vreemdelingenwet en van artikel 28, lid 3, a van de Burgerschapsrichtlijn; schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

1.1 . In zijn verzoekschrift had verzoeker — samengevat — onder zijn eerste onderdeel van zijn eerste en enig middel aangevoerd dat de bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980, terwijl in casu artikel 44bis, §3, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing is, aangezien verzoeker een Unieburger van Roemeense nationaliteit is die gedurende de tien voorafgaande jaren in België verbleef.

Ter staving dat verzoeker al meer dan tien jaar in België verblijft, verwees verzoeker naar de eigen uiteenzetting van verwerende partij in de bestreden beslissing:

- op p. 1 : Op 19.11.2008 werd voor u en uw broer ([L.D.G.], [...], nationaliteit Roemenië) te Bonheiden een aanvraag van een verklaring tot inschrijving in de hoedanigheid van bloedverwant in neerdalende lijn (bijlage 19) ingediend. Ook deze aanvragen werden goedgekeurd. Op 10.03.2009 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart die nog meermaals verlengd werd.

- Op p. 6: U kwam samen met uw vader, stiefmoeder en broer in België aan in 2008. U kreeg verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw vader en was toen 13 jaar. Inmiddels bent u 28 jaar.

Verzoeker zette uiteen dat bij toepassing van artikel 44bis, §3, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 28 30, a) van de Burgerschapsrichtlijn (2004/38/EG) alleen een einde gemaakt kan worden aan het verblijf van een burger van de Unie, zoals verzoeker, om dwingende redenen van nationale veiligheid. De bestreden beslissing werd echter genomen op grond van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet om ernstige redenen van openbare orde.

1.2. In haar nota met opmerkingen houdt verwerende partij met betrekking tot dit eerste onderdeel van het eerste en enige middel enkel voor dat niet kan ontkend worden dat verzoeker een duurzaam verblijfsrecht had en bijgevolg de beslissing rechtmatig op grond van artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980 kon worden genomen.

Verder haalt verwerende partij aan dat verzoekende partij geen belang heeft bij haar kritiek.

Met betrekking tot de schending van artikel 28 van de Burgerschapsrichtlijn voert verwerende partij aan dat nergens in de toelichting bij het middel nader wordt ingegaan op de voorgehouden schending van artikel 28 van de Burgerschapsrichtlijn.

1.3 In zijn synthesememorie handhaaft verzoeker het eerste onderdeel van zijn eerste en enig middel.

Er moet vastgesteld worden dat verwerende partij in haar nota voorbij gegaan is aan het eigenlijke middel dat verzoeker aanvoert, nl. doordat verzoeker meer dan tien jaar in België verblijft is niet artikel 44bis, § 2 van de wet van 15 december 1980 van toepassing maar artikel 44, §3, 1° van de wet van 15 december 1980.

Uit de tekst van artikel 44bis van de wet van 15 december 1980 volgt dat conform § 3, 1° een burger van de Unie die meer dan tien jaar in een land verblijft een grotere bescherming geniet tegen de beëindiging van zijn verblijfsrecht dan een burger van de Unie die enkel een duurzaam verblijf geniet van meer dan vijf jaar maar minder dan tien jaar conform § 2. Het verblijf van de burger van de Unie die meer dan vijf jaar maar minder dan tien jaar in België verblijft kan beëindigd worden omwille van ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Maar het verblijf van een burger van de Unie die meer dan tien jaar in België verblijft kan enkel beëindigd worden om "dwingende redenen van nationale veiligheid", hetgeen een beperking is op "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid".

Verwerende partij heeft in haar nota met opmerkingen niet weerlegd dat verzoeker meer dan tien jaar in België verblijft. Verzoeker wordt in de bestreden beslissing en in de nota in het ongewisse gelaten waarom geen toepassing gemaakt wordt van artikel 44bis, §3, 1° van de wet van 15 december 1980. De bestreden beslissing schendt de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist dat er ten aanzien van hem dwingende redenen van nationale veiligheid aan de orde zijn. Alleszins motiveert de bestreden beslissing nergens over dwingende redenen van nationale veiligheid. Ook op dit punt schendt de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Gelet op de grotere bescherming tegen de beëindiging van het verblijfsrecht die blijkt uit de tekst van artikel 44bis, §3, 1° van de wet kan verwerende partij bezwaarlijk voorhouden dat het niet duidelijk is welk belang verzoeker bij zijn kritiek heeft en niet te weten op welke wijze artikel 28, 3°, a) van de Burgerschapsrichtlijn geschonden zou zijn.

Verzoeker volhardt dan ook dat de bestreden beslissing artikel 44bis, §3, 1° van de wet van 15 december 1980 schendt en artikel 28, 3°, a) van de Burgerschapsrichtlijn (2004/38/EG), gelet op het gegeven dat verzoeker een Unieburger is die meer dan tien jaar, nl. sedert 19.11.2008, in België verblijft. Bij toepassing van artikel 44bis, §3, 1° van de wet van 15 december 1980 kan alleen een einde gemaakt worden aan het verblijf van verzoeker om dwingende redenen van nationale veiligheid. De bestreden beslissing werd echter genomen op grond van artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980 om ernstige redenen van openbare orde.

[...]"

2.2. De Raad stelt vast dat het niet ter discussie staat dat verzoeker, een Roemeens onderdaan, een Unieburger is die op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen beschikte over een duurzaam recht op verblijf en reeds meer dan tien jaar legaal in het Rijk verbleef. In de bestreden beslissing valt immers te lezen dat verzoeker in 2008, op dertienjarige leeftijd, naar België is gekomen en dat voor hem een aanvraag tot afgifte van een verklaring tot inschrijving in de hoedanigheid van bloedverwant in nederdalende lijn werd ingediend, die door de Belgische autoriteiten werd ingewilligd. Op 30 maart 2009 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart – vanaf 2021 een EU-kaart – die meermaals werd verlengd en verzoeker was achtentwintig jaar oud toen de bestreden beslissing werd genomen.

Overeenkomstig artikel 44bis, § 3 van de Vreemdelingenwet kan de bevoegde minister ten aanzien van burgers van de Unie die reeds gedurende tien jaar legaal op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid een beslissing tot beëindiging van het verblijf nemen.

In de bestreden beslissing wordt evenwel verwezen naar artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet en wordt aangegeven dat het recht op verblijf van verzoeker wordt beëindigd om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Voormeld artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet – dat betrekking heeft op burgers van de Unie die weliswaar over een duurzaam recht op verblijf beschikken, maar nog geen tien jaar in het Rijk verblijven – kan, nu verzoeker reeds meer dan tien jaar legaal in het Rijk verblijft, niet worden aangewend om diens recht op verblijf te beëindigen. Door dit toch te doen en door niet te toetsen of dwingende redenen van nationale veiligheid een beëindiging van het verblijf kunnen verantwoorden, maar slechts te verwijzen naar ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid, miskent verweerder het getrapte beschermingssysteem dat is voorzien in artikel 44bis van de Vreemdelingenwet.

Verweerder kan niet worden gevolgd waar hij poneert dat verzoeker geen belang zou hebben bij het eerste onderdeel van het middel. Artikel 44bis, § 3 van de Vreemdelingenwet – waaronder verzoekers situatie had moeten worden beoordeeld – legt immers strengere voorwaarden op voor de beëindiging van het verblijf van Unieburgers die gedurende tien jaar of langer op het grondgebied verblijven dan voor Unieburgers die louter beschikken over een duurzaam verblijf van meer dan vijf jaar maar minder dan tien jaar, zoals bedoeld in artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Door de bepalingen van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet toe te passen in een situatie waar deze niet van toepassing zijn, schendt verweerder voormeld artikel en miskent hij de ruimere bescherming die is voorzien in artikel 44bis, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing werd genomen met miskennis van de bepalingen van artikel 44bis, §§ 2 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2023 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK